

IN

Nascuda a Montornès del Vallès al 1966. Casada amb 4 fills (entre 16 i 5 anys). Llicenciada en Veterinària per UAB. Màster en Primatologia per UB. Activa, viatgera, inquieta, imparable. Dorm poques hores i durant el dia no para. Energia pura en moviment.

**DONES
SALVATGES**

OUT

Vaig començar com a veterinària rural amb vaques de llet a la comarca de la Selva (Girona), aquí va ser on en una de les visites rutinàries per vacunar un gos dels Templers a Breda, se'm va obrir el món dels primats i vaig ser veterinària en el Centre de Recuperació de Primats a Limbe (Camerun), en l'actualitat directora-fundadora del Centre de Recuperació de Primats de la Fundació Mona.

"Ser feliç és estar amb els teus, treballant pel que vols aconseguir i disfrutant del que ja has aconseguït!"

Olga Feliu

L'Olga és primatòloga. Quan m'ho diuen no hi caic. Sóna, evidentment a que té algun tipus d'estudi científic. Obvi, em diu la Pilar, l'amiga que ens fa de pont. Obvi, si. L'Olga estudia, cuida i viu amb primats, amb ximpanzés. Els cuida i consciencia la societat de la importància que tenen. És aventurera i un doll imparable d'energia i vitalitat. Me'n faig fan desseguida. Del que fa i d'ella.

Petita biografia de gustos: què t'agrada i què no suportes de menjar/beure/llegir/art i el que se t'acudeixi...

M'agrada conèixer noves cultures. Per descomptat l'Àfrica.

Sóc vegetariana i la meua debilitat són els formatges.

No m'agrada el cava, però si el bon vi, sobretot dels cellers petits de la terra.

Llegeixo novel·la de viatges i biografies de persones que tenen l'anhel de complir els seus somnis.

Defineix segon el teu diccionari personal les paraules: Home, Dona, Igualtat, Felicitat.

Home: Necessaris per la supervivència de l'espècie

Dona: Ser poderós

Igualtat: Dret fonamental

Felicitat: Ser feliç és estar amb els teus, treballant pel que vols aconseguir i disfrutant del que ja has aconseguït!

En què estàs embolicada ara?

Estic preparant un congrés internacional de Primatologia i un post grau a la Universitat de Girona. Desenvolupo un projecte educatiu a la Fundació Mona que es diu Mona educa www.monaeduca.org i que consisteix en adaptar activitats al currículum escolar sobre conservació i l'estudi dels primats.

Com és un dia a dia normal per tu?

Quan em llevo preparo els meus fills/

es i duc els petits a l'escola. M'en vaig a prendre un cafè i és el moment de posar-me al dia llegint la premsa. Després vaig al Centre que està a Riudellots de la Selva. Allí em reuneixo amb l'equip per coordinar els temes de la setmana, del dia... preparem amb els cuidadors les associacions dels ximpanzés, resolc temes de logística i del dia a dia, m'ocupo de les relacions amb les institucions, amb els padrins de la Fundació i de recerca amb universitats d'aquí i de fora.

Recullo als fills petits a l'escola i començo una altra jornada de mama taxista. Si cal passo pel súper i cap a casa a fer el sopar, ajudar en els deures, sopar, posar a tothom al llit, fer els entrepans per l'endemà, surto a passejar el gos mentre escolto la meua classe diària de francès i quan torno dedico una estona a respondre el correu, preparar articles i conferències que em demanen des d'altres centres i/o universitats.

Me'n vaig a dormir cap a les 2 h i amb aquella alegria!

Com està el món, oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

No cal ser gaire intel·ligent per veure

que el món està una mica trasbalsat. Hi ha una pèrdua de valors i moltes vegades d'esperança. Crec que sovint ens deixem arrossegar per l'actitud generalitzada. El que hem de fer és creure en les persones que realment poden fer un canvi social, en persones amb empenta que tot i que segur no tenen la solució definitiva estan disposats a trobar-la i avancen en aquesta direcció.

Com vas de salvatgisme?

M'agrada sentir-me viva i fer sentir la vida al meu voltant.

Tant amb la família com amb els amics.

Per mi és fantàstic descobrir plats de la cuina índia, japonesa, ...

Viatjar per llocs on em sento dins d'un llibre de Harry Potter o per carrers de ciutats com Hiroshima perduda intentant trobar un lloc per dormir

Les tres coses bones teves són... i les tres coses que és millor no explicar...

La il·lusió d'engegar projectes, l'optimisme i l'alegria per tot!

Llevar-me al matí, tenir constància en fer esport, i una altra que no es pot dir ni tan sols en una entrevista.

Regala'm una cita literària:

Sempre sembla impossible fins que s'ha aconseguït. (Nelson Mandela)